

„Noh, Bruus, kas olete rahul ?”

„Ei, kapten.”

„Kuidas ?”

„Mina olen seda meeest ja teie olete tema firja näinud !”

„Noh !”

„Noh, kapten, veel rohkem kui tema nägu, kohkutab mind see mõistataw liri.”

„Siis soowite tüss, Bruus, et mina seda firja pian tähele panema ?”

„Ja, kapten, meie saame põhi-lääne-lääne poole sõitma. Mis see teeb, kui tuule-joone vasta purjetame ?”

„Meie viidame aega.”

„Meie hoiame ennast ehit suure õnnetuse eest.”

Esimene bootsmanni harjumata vastapanemist panin mina imetse. Saewa peal oli kahilast lahnat kuulda; mina jäin rahutumaks ja vaatasin mere peale. Mida laugemale pääw edasi joudis, seda rohkem muutis ennast taewas. Lõunepoolt tõusevad pilwed kativedad päilest, kes omad liirud läbi läänepooliste udude saatiks ja laeneid punakats wärvis. Mina läksin tüürmanni juurest ära ja astusin saewa lae peale.

„Kuulge, Bruus, mina tahab Teie soowimist täita. Aga mõisike, Teie viirastuse ja tondijutul ei ole sellega ühtigi tegemist. Üts liri, mis

selgem on, seisab minu silma ees ja juhatab mind tegema, mis minu lohus pärib. Waabake üle astbordi ! Kas näete seda wesipüksi, neid wiham-pilweid, mida tuul oma ees lihitab ? See on feertuul. Undke tüürmannile läslu NW. $\frac{1}{4}$ W. tüürida ja laske kõige parem maastivahht maasti pealse valswama minna.”

Kell kolme aedis andis vahht teada, et taewa piirel üks jea-mägi näha olla. Saugelt näitas see välsja nagu veikene jea-pans, nagu sena piimatarva joontega sinine opal. Mida ligemale meie jõudsime, seda selgemini paistisvad jea-mäe lüljed ja teravad nurgad, mis nüüd läbi näis paisima. Jea hiilgav valgus läikis must-rohelisest laene-test tagasi. Tunni pärast seisis see suur ujuv mägi, wist üts kild ühest veel suuremast, selgesti meie silmade ees, määratumas maailma-meres. Seal oliwad järskud servad ja sügavad loopad, ja laened ühtusivad ühe sillu teise järel lahti, mis merd wahuga täitsivad. Mäel oli nagu ühe määratuma sonnakorbi fuju, millest pool wee pinna peal oli, funa pääwaliired sügavast ja laiaast õnnistusest tagasi pörlasiwad. Seeepidi kandisivad wist suured sammad wõlwe, aga neid ei mõinud meie lauguse pärast näha.

Mina põõrasin kihari jea-mäe poole ja nägin alamal kaks fogu, mis ehit mere linnud olla wõisti-